

Uspelo mu je, da si je pridobil sodelavce, ki so mu mogli nabaviti razne tajne informacije ali pa so sami bili v stikih z važnimi državnimi činitelji. Kolikor so mogle avstrijske oblasti ugotoviti, je imel Bakonyi v avstrijskem zunanjem ministrstvu dva zaupnika, ki sicer nista bila visoka uradnika, a jima so bili znani najbolj tajni podatki in sta mogla informirati Bakonyija o vsem mogočem. Eden teh njegovih zaupnikov je bila gospa Fuchs, ki je razpečevala politično korespondenco in je bila v političnih in novinarskih krogih zelo znana oseba. Oba uslužbenca sta bila takoj odstavljeni in v nekaj dneh tudi vpokojena. Pri tej špijonažni akciji sta sodelovala tudi dva inozemska novinarja. Eden izmed njiju je bil brez dvoma intimen Bakonyjev sodelavec in je posredoval med njim in vpokojenimi političnimi uradniki. Dunajsko združenje inozemskih novinarjev bo o soudeležbi dveh njegovih članov pri tej aferi na eni najbližjih sej razmisljalo. Neki zagrebški novinar namreč zahteva, da se ona dva novinarja, ki sta celo njega nagovarjala, naj stopi v službo sovjetske Rusije, takoj izključita iz društva.

gospodarjev v kraje, kjer je že cvečela kmetijska zadružna misel, kjer je stremeljenje po gospodarski naobrazbi že rodilo posmehljive vredne vzglede. Kranjska in celo bivše Primorsko s svojimi kmetijskimi šolami in vzor-kmetijami so bile pogosto cilj teh veleposlušnih izjav. Zbral je nadalje fantje in dekleta, jih vpregel v dolgoletne pevke in dramske vaje ter jih potopil v čitanje knjig. Kmalu je dodelal večer ubrano petje med grifci ter so se zbirale v hladu Vipave v Kasovljah množice k velikanskim ljudskim prireditvam. Sokolska misel se je po zaslugi Možine globoko usidrala na Brjah in v železni disciplini ter bratskem sporazumu oblikovala duhove in utrljala mlada telesa. Teško in žalostno pot so romali poprej pogrebi z žalostno težkim bremenom v uro oddaljenih Rihemberk k fari na Britof. Pa je preudaril Možina, da treba bližjega, zadnjega počivališča vasi in kmalu so brejski rajski počivali v bregu domačih brajd. Tudi on laže počiva v senci lip domačega pokopališča. Nova cerkev vzelca po Možinovi zaslugi čaka, da se zasveti v njej mramor oltarjev, podobne križevga pota ter besede svetčnika segajoče v srca brejske cerkvene občine. Ko je vojna izpraznila žitnice in vzbudila glad v množicah, je Možina vodil aprovizacijo čistih rok in nesebično, tako da ni mogla pognati kal očičkov in sumničenja. Izjema se zdijo Brje v vipavski dolini, tako blagoslovljeni na prijaznih gostilnah. Se ena životari življenje v vasi. Zato pa je gostoljubna Možinova prav klicala v njegovo priprosto kmečko hišo veselo gručo prijateljev tovarišev, da je zadišalo po gostilniški prešernosti in bučnem veselju ob krepki, nagajivo-zbadljivi besedi gostitelja. Stopil si iz hiše na rob ceste ter gledal na spodaj ležeči prelepi srednji del vipavske doline z vasi raztresenimi kot črede ovc po dolini. Povsod tod je deloval Možina. Nastopal na političnih shodih, organiziral prireditve, pomagal pri soustanovitvi zadrug tako n. pr. branilnice in posojilnice v Skriljah, kmetijske zadruge v Dobravljah, prosvetnega društva v Dobravljah ter še v raznih drugih vaseh. Njegovo delo je bila znamenita sadjarska razstava leta 1900, v Kasovljah. Ciril-Metodove podružnice, zavarovalnice za govejo živino, podružnice kmetijskega društva ter povojno prepotrebno Sokolsko društvo so dobile v njem svojega neumornega pomagača. Zbadljiva vipavska šegavost mu je vrela iz ust in se ostreje zbadala v neštevilnih njegovih člankih raztresenih po naših časopisih bojeviti »Soči«, plamtečem »Rdečem praporju«, v starem Slovenskem Narodu ter prav do zadnjih ur v naši »Edinosti«.

Ponosne učiteljske organizacije pred vojno v brambi pred silnimi strankarskimi napadi so v odborniku Možini imele krepko, nepopustljivo pomoč in borce, ki jim je pripomogel do zmage. Niso ga pa omajale niti težke ure učiteljske organizacije po vojni in zlasti idealno zamišljena »Samopomoč« je imela v njem treznega svetovalca pri izvrševanju svoje težke stanovske naloge.

Dvoje rodov je prešlo na Brjah skozi njegove ljubete roke učitelja-vrtinarja, dvoje rodov tako različnih od onih, ki prihajajo. Preobilno je bilo bogastvo njegovega srca, da bi ga mogel potrositi v svojem vsestranskem delovanju izven šole, zato je pa tudi šolska mladina izhajala izpod njegovih rok duševno oplenjena in obogačena. Skozi 39 let učiteljevanja je njegova šibka postava izžarevala čudovito silo energije in delala brez prestanka.

Zadnja pot.

Zato pa je bilo tiho strmenje v nas, ko smo ga videli v tesni sobi, tihega, mirnega, onemakega s priljubljenim rdečim nagelnom na prsih. Vseenoakoli so viseli venci deseterih frakcij brejske vasi, desetero iskrenih izrazov hvalečnega ljudstva, spleteni iz domačih opojnih poljskih rož. Prosvetno društvo in posojilnica sta tudi s prelepih venci zasenčili svojo globoko žalost nad izgubo skupnega očeta. Številni pevski zbor sestavljeni iz brejskega, rihemberškega in dobavljanskega pevskega zbora je razbiral z »Vigredjo« misel o večni ločitvi prijatelja. Domača mladina in mladina iz bližnjih šol je šla pred krsto, sledili so sorodniki, nato razni zastopniki naših organizacij, g. Sever kot zastopnik potestov, g. Avgust Faini, zastopnik

šolskih oblasti in šolskega skrbnika, gruča osivelih prijateljev in tovarišev, četverstopenjske krepkega prosvetnega društva, odborniki gospodarskih organizacij ter vsa pisana množica od solca ožanih, čvrstih kmetijskih postav, sosedov, znancev in sotrpinov pokojnika. V toplih valovih majskega solca se je vil spreved tja proti »Čukovcu« k zadnjemu zemeljskemu cilju. Skozil okna pokopališke kapelice so bili glasovi cerkvenih pesmi rihemberškega zbora med tihno mašo preč. g. Strancarja. Se par korakov poti in krsta je počivala ob robu zadnjega počivališča, v katerem bo ležal Možina v objemu zemlje, katero je toliko ljubil.

Govori.

Lahko na-ogo so imeli govorniki pri nastevanju zaslug pokojnikovi, toda grenka jim je bila misel, da morejo le medlo podat ljubez in žalost prisotnih.

G. Kršman, stari in zvesti sobojevnik pokojnikov, je doživljal v svojih besedah vso mlado navdušeno mladost skupnega delovanja na javnem polju. Razvil je zgodovino pokojnikovega vsestranskega delovanja: skrbnega očeta družini in narodu. »Nebrusen diamant si bil, dragi Tone, s tvojo trpko veselo besedo, ki je šla brez ovinkov do prave resnice. Žalost je topila besedo pri spominjanju, kaj je bil pokojnik svojim tovarišem, narodu družini. Borec je padel v svojem delu. Kljuje naj mu spomin slave v srcih vseh. Sosed - tovariš, kum, neločljivi prijatelj g. učitelj Mermolja je pokazal na treje najlepših cvetov Možinove duše: Resnico, pravico, dobroto.

»Lučka resnič je gorela z neugasnjenim svetlim žarom v Možinovem srcu in je podila daleč proč zahrbtno senco neravnice.«

»Pogumno in močasto je ktilo v njem zaupanje v pravico potlačenih. Sestra pravica ga ni nikdar zapustila v njegovem delovanju.«

»Dobrota, vesela in prisrčna je bila od njega za vse, prijatelj je imel znanje ter tudi sovražnike.«

G. Jurca je v imenu organizacije »Edinosti« ter v imenu naroda izrazil svoje vrste besedi: Besede priznanje za pokojnikovo delovanje, besede hvalečnosti za vse dobro, ki ga je pokojnikovo delo obrodilo in besede toplega zaupanja v posnemanje njegovega težkega vzgleda.

V imenu Zveze Prosvetnih društev je g. Jelincič pokazal na senco vodnika pokojnikovega delovanja, prodirajočega v bodočnost. Pot je začrtana, smer prava, ni moge, da bi se izgubili.

Temperamentno je pregledal končno g. Franc Terpin, pokojnikov sorojak, vso žalost in osamelost iz src tako, da smo začutili večnost življenja in duh Možinov v vseh naših dušah. Iz krste je stopil in se veselil v nas, povsod se je razlil, sama krsta je ostala na trati.

Kdo je, ki more ubiti duha?

KR. ZAVOD ZA GLUHONEME V MILANU.

Prejeli smo: Z ozirom na zakon z dne 31. decembra 1923 št. 3126, ki določa obvezno ljudskošolsko izobrazbo za gluhoneme obojega spola, in na podlagi odredb naučnega ministrstva so se pri goričnem zavodu v Milanu, ulica S. Vincenza št. 7, pričela vpisovanja za gluhoneme dečke in deklice, ki so dopolnili 6. leto starosti in so potemtakem dostajali za šolo. Kr. zavod za gluhoneme v Milanu je edini državni zavod te vrste v Italiji, v katerega se sprejemajo otroci omenjene starosti, kar je absolutno potrebno za priučenje govora, kajti izkušnje dokazujejo, da je pouk gluhonemcev tem uspešnejši čim prej se ga prične. K zavodu je dodeljena kr. metodična šola, v kateri se pripravljajo specializirani učitelji, kar je najboljšje jamstvo za uspešnost pouka, ki ga dobivajo gojenci. Ker je zavod državen in je neposredno odvisen od naučnega ministrstva, se pouk gojencev vrši po programu, predpisanim po zakonu, pri čemer se uporabljajo najmodernejša sredstva; pouk se lahko raztegne čez navadno ljudskošolsko izobrazbo s tem, da gojenci obiskujejo dopolnilne tečaje, kjer se dečki učijo raznih rokodelstev, deklice pa ženskih del.

Poleg tega razpolaga zavod z najmodernejšimi aparati za diagnostiziranje gluhosti in za izkoriščanje najmanjših znakov sluhosti, ki jih kažejo gojenci; dalje skrbi za verski pouk (zavod ima lastno kapelico), goji telovadbo po državnem programu in razne panoge sporta. Oba oddelka (dečki in de-

kliki) razpolagata z modernimi kinematografskimi aparati, s katerimi se predvajajo gojencem raznovrstni poučni in zabavni filmi. Zavod ima svojo posebno zdravniško-spedialistično, ki skrbi za negovanje zdravja gojencev. Hrana, ki jo dobivajo gojenci, je zdrava in izdatna; sploh vsa oskrba je prvostvena in odgovarja zahtevam, ki jih morejo imeti otroci iz meščanskih slojev. Solnina je zelo zmerna. Natančnejša pojasnila daje ravnateljstvo zavoda. Naslov je sledeči: »Regio Istituto Nazionale dei Sordomuti, Milano (116), Via S. Vincenzo 7.«

Nalezljive bolezni v našem mestu.

V času od 22. V. do 28. V. 1927 so bili v našem mestu slednji slučaj nalezljivih bolezni: davica 6, Skrlatica 4, legarjeva mrzlica 25. Od obolelih oseb ni umrla nobena.

Društvene vesti

Danes v sredo, dne 1. junija se vrši seja šentjakobske podružnice Šolskega društva. Ker je seja zelo važna, so naprošeni vsi cenjeni gg. odborniki, da se seje prav gotovo udeležijo ob navadni uri in navadnih prostorih. Predsednik.

Iz tržaškega življenja

Huda nezgoda tramvajskega uslužbenca.

Ker mu je pošel drobšč, je 23-letni tramvajski uslužbenec Josip Marchesini, stanujoč v ulici Mazzini št. 46, včeraj zjutraj okoli 9. ure, ko je vršil svojo službo na priklonem vozu tramvaja proge št. 3, stopil na trgu N. Tommaseo k tovarišu v motorni voz, da si preskrbi nekoliko drobiža. Nato se je Marchesini hotel vrniti v svoj voz. Toda v hipu, ko je izstopil, se mu je službenca torba zapela ob držaj pri vratih, tako da je padel med motorni in priklonni voz. Ker se je tramvaj medtem začel premikati, je siromak prišel z levo nogo pod kolesa priklonnega voza, ki so mu strle ud na treh mestih. Nesrečni mladenič je dobil prvo pomoč od zdravnika rešilne postaje, ki ga je eden od navzočih telefonično poklical na lice mesta, nato je bil prepeljan v mestno bolnišnico, kjer se bo moral zdraviti najmanj kakih 5 tednov.

Slabo končana vožnja z motornim kolesom.

Včeraj se je vršil v Bujah semenj za živino, katerega je obiskal tudi 35-letni trgovec Anton Gržina iz Ilirske Bistrice. Popoldne, ko je opravil svoje posle, se je Gržina zopet nepotil s svojim motorkoljem proti domu ko je privozil v bližino Kaštela, je srečal na cesti več kmetov, ki so gnali živino s semenja. Da se izogne paru volov, ki mu je zapiral pot, je moral Gržina nadomestno zavoziti na kup grameza, menč, da bo srečno prevozil čez. Toda motorkolj se je prevrnil in Gržina je padel tako neurečno, da si je zlomil levo ključnico, se pobil po glavi ter si hudo razdržil živce. Nesrečni trgovec je bil prepeljan v tukajšnjo bolnišnico, kjer so ga sprejeli v kirurški oddelku. Zdravit se bo moral približno mesec dni.

Nezgod pri delu.

Med delavci, zaposlenimi pri podiranju stare vojašnice na trgu Oberdan, je bil včeraj popoldne tudi 24-letni podajec Ernest Pinesich stanujoč v Rojanu - Verniški št. 436; podiral je notranjo steno v drugem nadstropju poslopja. Očitno pa delavci niso delali s potrebno previdnostjo, kajti zdajci se je po drž strop in del ometa se je vsul na Pinesicha, ki je radi sunka izgubil ravnotežje in padel z višine kakih 3 metrov. Pri tem je siromak zadobil številne poškodbe na raznih delih telesa in najbrž si je tudi poškodoval hrbtenico. Dobil je prvo pomoč od zdravnika rešilne postaje, nato je bil prepeljan v mestno bolnišnico.

Ko je 45-letni težak Ivan Stranj, stanujoč v Dolini, včeraj popoldne prenašal vreče oljnatih semen v tovarni v Žavljah, se je spodknil in padel z vrečo vred. Pri tem je revež zadobil tako hude poškodbe po trebuhu, da so ga morali prepeljati v mestno bolnišnico. Ako ne nastopijo kake komplikacije, bo ozdravil v 8 dneh.

18-letni Mihael Počina, kuhar na jugoslovanski motorni jadrnici »Oriem«, zasidran v prosti luki V. E. III., je hotel včeraj zjutraj odmašiti pletenico vina. Pletenica ka je bila tako trdno zamaše-

na, da je z zamaškom vred odletel tudi kos vratu ter se kuharju adrobil v roki. Pri tem se mu je oster steklen drobec zapil globoko v desni palec in mu prerezal kito. Nesrečni mladenič se je moral začeti v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v kirurški oddelku.

Vino, ljubezen in banke...

Včeraj popoldne je prišel iskati pomoči v mestno bolnišnico 66-letni težak Henrik Ivanov, stanujoč v ulici Rigutti št. 26; dal si je izlečiti in obvezati številne krvave bunke in podplute na raznih delih telesa, zlasti na glavi in hrbtu. Mož je povedal, da je predpreteklo noč šel obiskat svojo ljubimko, 64-letno C., stanujočo v ulici Parini. Kaj se je potem zgodilo, se moč ne spominja, ker je bil »v rožcah«. Spominja se le, da je naletel na dva neznanca, ki sta ga obdelala s pestmi in brcami.

Ivanov bo čutil posledice svoje ponočne dogodivščine kakih 10 dni.

TELESNA VZGOJA SPORT

SPORTNO UDRUŽENJE.

T. V. L. — Lakoatletski miting.

V včerajšnji številki je pomotoma izostalo med moškimi disciplinami tekmovalje v skoku v višino. Toliko društvom na znanje.

T. V. L. Vodstvo.

S. K. Namos, Vipava.

Ali bi bili pripravljeni oddigrati z našo prvo četo prijateljsko nogoteko na Vašem igrišču v Vipavi, odnosno v Ajdovščini? Prosimo odgovora potom lista »Edinosti« — S. K. Concordia.

M. D. Rocel.

Ali ste pripravljeni oddigrati drugo nedeljo dne 12. junija rečevano tekmo z našo četo na igrišču Adrije? Prosimo takojšnjega odgovora v Edinosti. S. K. Concordia.

...

V nedeljo 5. junija prijateljska tekma Concordia - Prosveta. Toliko v naznanilo Prosveti - Trst.

Vesti z Goriškega

IDRIJA

Preseleitev poštnega urada

Tukajšnji poštni urad se polagoma preseljuje iz poslopja, ki je bilo pred vojno nalašč zgrajeno v ta namen in tudi zdaj ustrezalo našim potrebam, na glavni trg v hišo poleg mestne občine, kjer se je nahajala kraljeva podprefektura. Poštni urad bo v prostorih nekdanje gostilne »Pri črnem orlu«. V prostoru, kjer se je dosedaj nahajal poštni urad, pa se naseli registrski urad (Ufficio registro), ki je bil nastanjen do sedaj v hiši Okrajne posojilnice za ljudsko šolo. Ni nam znano, kaj je vzrok tem preselitvam, ki za prebivalstvo ne bodo imele nobenega pomena. Ob tej priliki bomo opozorili na nedostatek, kateremu je kaj lahko od pomoči. Avtokorijera Idrija - Ajdovščina - Gorica, ki prevaža ob enem tudi pošto za Godovič in Črni vrh, se ob času odhoda ustavlja pred hotelom Didič, dasti bi bilo edino umestno, da odhaja najprvo izpred poštnega urada. Ljudje se na to zanašajo, kočno pa hite vsi zasopljeno, da ne zamudijo odhoda, ali ga pa tudi zamudijo. Šoferjem bi bilo pač vseeno, ali čakajo na tem ali na drugem mestu, saj je komaj par sto metrov razdalje; toda to naj bi bilo vsak dan enako in zanesljivo. Obračamo se na vodstvo prevoznega podjetja inž. Ribič & Co., ki vzdržuje omenjeno progo, naj poskrbi, da odhaja korijera redno izpred poštnega urada, kakor tudi, da se nato nekoliko ustavi na križišču pred hotelom Didič.

Smrt na cesti.

V četrtek, na praznik Vnebohoda popoldne, so opazovali mladočidlo na cesti. Pod gorami, priletnega kmečkega moža, ki je trudno korakal po cesti s culico v roki in se od časa do časa nekoliko ustavil, da si odpočije.

videzno poslan na zemljo samo zato, da bi preizkusil človeka, ki zdaj tako iskreno za njim žaluje. Ko pa je Valerija dvignila glavo in pogledala tja, kjer je klečal Hugo, ga ni bilo več tam.

Čuden občutek nemira, osamljenosti in bridkosti je stiskal srce mlade vdove. Celo v tem trenutku ne more pozabiti zla, ki mu ga je povzročila! Se enkrat se je obrnila k Bogu, nato je poljubila hladna ličeca malčkov ter se odpravila k izhodu.

V tem trenutku ji je pogled padel na duri sosedne sobe. Pri mizi, ki so razsvetljevale sveče na svečniku, je sedel Hugo s povešeno glavico. Strmel je v fotografski posnetek obeh otrok, ki je stal na mizi. Na njegovem obličju se je odražal takšen mračen obup, takšno mravostno utrujenost, da se je Valeriji krčilo srce. Pozabila je na ono, kar jo je še pred nekaj trenotki vznemirjalo, naglo stopila k njemu in mu rekla z občutkom:

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je naš nadvse ljubljene oče, soprog in brat

IGNAC STRGAR

veleposesnik, gostilničar in trgovec

danes ob 2. uri zjutraj, v 59. letu starosti, po kratkem, mučnem trpljenju, izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb se bo vršil v torek, ob 9. uri zjutraj, na domačem pokopališču v Kobaridu.

SUŽID PRI KOBARIDU, 30. maja 1927.

Žalujoci: soproga Josipina; otroci: Milka, Ivan, Rudi, Anica in Ignac; sestra: Marija; brata: Ivan in Franc. (695)

Ko je prišel pred hišo nekdanje gozdarske šole, se je ustavil in sedel na zid ob spodnji strani ceste. Ko je hotel čez nekoliko časa vstati ter nadaljevati svojo pot, je gotovo vsled slabosti omahnil in padel na trdo cesto ter nepremično obležal. Iz bližnjih hiš so takoj prišli ljudje, da pomorejo starčku, toda on ni potreboval nobene pomoči več. Pri padcu se je udaril na sence in radi udarca in notranjih slabosti bil takoj mrtev. Nesrečnež je bil pozneje spoznan kot cestar in užijkar Medved iz Griže občina Črni vrh. Zjutraj je prišel po opravku v naše mesto, kjer ga je nenadoma zalotila smrt. Po ogledu sodne komisije je bil prenešen v mrtvašnico na pokopališču pri Sv. Križu, kjer bo tudi užival večni počitek.

»ZAKLETI GRAD« V IDRIJI.

14. in 15. maja t. l. so uprizorili v Idriji to Remčevu romantično delo, ki je bilo obakrat čez oder ob nabito polni dvorani občinstva. Igra je bila dokaj dobro uprizorjena, poznala se ji je drobna obdelava izgovorjave, kjer je skoro docela izginil lokalni naglas, ki je včasih pre, posebno pri Repostevu zelo motil, poznala se je dalje resna skrb za kuliserijo, kar je predvsem igro dvignilo na dokaj lepo višino. Kdor bi namreč mislil, da je oder, kulise itd. postranskega pomena, bi je zelo motil, ker upoštevati je treba, da nimamo pred seboj poklicnih umetnikov, ampak diletantov, ljudi, ki so pač le iz svoje osebnosti pridnosti to, kar so. Razen II. slike je bil oder lep, vzoren naravnost. Pri drugem dejanju pa se je na nepravni način uporabljala luč, kar je nekoliko motilo. Odrska sredstva so pač vsakomur na razpolago, treba jih je le pravilno uporabljati. V tem ozirom nam pride pač vse v poštev. Ravno toliko nam je važna gesta, ki se ne sme izkoristiti, kot recimo svetlobni efekti, ki so včasih naravnost nujni, drugi pa zopet odveč.

Da igra ljudi ni ogrela, bosta najbrž dva vzroka. Prvi bi bil igra sama, drugi njeno prednašanje. Romantična zgodba je sicer docela realna, postavljena je morda v le preveč slučajno skup stoječ okvir, ki ni utemeljen z duševno globokostjo in niti ne z nujnostno krizo značje. Zato bi ta zgodba morala biti kot valujoč ritem, kateremu glavni akord tvorita mladi življenji, polni zdravja in sreče: Marjetica in Holar. Da to ni bilo, je žal največja napaka. Zakaj upoštevati je treba, da Zakleti grad niso Rokovnjači ali kaj podobnega, pa niti ne Vrtince. Neke med tema dvema stebroma dveh dokaj ločenih svetov dramske umetnosti jim gre pot.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo medsebojno spopolnjene sezone. Hočem reči, da sta pri nas dve skupini odskih delavcev-igrancev. V skupno sezono obeh skupin je Zakleti grad prijetno padel. Pri nas nimamo v obliči ene literature, ki bi ji rekli romantična, zlasti ne na dramskem polju. Če bi kdaj bilo mogoče videti na našem odru kaj Sem-Benelličevega, bi dosegli mnogo. Ne razumem, da se naši sicer korajžni diletanti (obeh skupin) ne polotijo česa sličnega.

Ne bem se spuščal nadalje v razmotrivanje. Omenim samo, da sta v spisu kot sta bili tudi na odru najlepši 3. in drugi del četrtega dejanja, čeprav bi bilo morda dobro, da bi imeli kmetje še par vaj. Sicer pa si je dramski odsek K. D. D. postavil z uprizoritvijo tega dela težko nalogo in če je prvi ni rešil do konca, je bo drugi. Kar je bilo zdaj sam osem oem prijetno, na postane drugi blagodejno sluhu, in imeli bomo